

תלמוד בבלי מסכת שבת דף קטז עמוד א

ולמה כתבה כאן - כדי להפסיק בין פורענות ראשונה לפורענות שנייה. פורענות שנייה מאי היא? - במדבר יא+ ויהי העם כמתאננים. פורענות ראשונה - במדבר י+ **ויסעו מהר ה'**; **ואמר רבי חמא ברבי חנינא: שסרו מאחרי ה'**. והיכן מקומה? - אמר רב אשי: בדגלים.

אלשיך יהושע פרק ג - (רבי משה אלשיך, הוא המהר"ם אלשיך, נולד בתורכיה בשנת ה"א רס"ז (1507) ולמד אצל גדולי הדור דאז, ר' יוסף טאיטצק ומרן ר' יוסף קארו. הוא עלה לארץ ישראל, התיישב בצפת, והיה חבר בבית דינו של מרן. בפרשת הסמיכה המפורסמת, הוא הוסמך ע"י מרן בסמיכת הסנהדרין. הוא היה שד"ר (שלוחא דרבנן, היינו שליח מטעם הקהילה לחו"ל לאיסוף כספים לטובת הישוב בצפת) והגיע לכמה קהילות במזרח. מדרשותיו על פרשת השבוע הורכבו פירושי המפורסמים לתנ"ך. תשובותיו הורצו לקהילות רבות במזרח. תלמידו בתורת הנגלה היה ר' חיים ויטאל (מי שהיה תלמידו של האר"י בתורת הנסתר). הוא נפטר אחרי שנת ה"א שני"ג (1593))

אמנם הנה אחרי אומרו כי רצה הקדוש ברוך הוא יהיה ארון הברית אדון כל הארץ מורה להם את הדרך ילכו בה (פסוק ד), הלא יהיה כמו זר נחשב לישראל **באומרם הלא עדיין כמעט לא הטהרנו מעון השטים, ואיזה הדרך יחשיבנו יתברך לשלח ארון בריתו לנחותנו הדרך**. על כן סמך ואמר אל יקל ערככם בעיניכם, כי הלא הכינו מעט עצמכם והתקדשו, כי הנה מחר יעשה ה' בהיותו בקרבכם נפלאות, ואין ספק דלא עביד קודשא בריך הוא ניסי לשקרי:

1) תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לג עמוד ב

תנו רבנן: כיצד עברו ישראל את הירדן? **בכל יום ארון נוסע אחר שני דגלים והיום נסע תחילה**, שנאמר: +יהושע ג+ הנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם; **בכל יום ויום לויים נושאים את הארון והיום נשאוהו כהנים**, שנאמר: +יהושע ג+ והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו'. תניא: רבי יוסי אומר, בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון: כשעברו את הירדן, וכשהסיבו את יריחו, וכשהחזירוהו למקומו;

2) בראשית רבה (תיאודור-אלבק) פרשת בראשית פרשה ה

ויאמר יהושע אל בני ישראל גושו הנה וגו' (יהושע ג ט) ר' הונא אמר זקפן בין בדי ארון, ר' חמא אמר סמכן בין בדי ארון, רבנן אמר צימצמן בין שני בדי ארון, **אמר להם יהושע מזה תדעו כי אל חי בקרבכם (שם שם / יהושע ג' / י), ואף בירושלם עומדים צפופים ומשתחיים רווחים**, ר' שמואל בר' יונה בשם ר' אחא ארבע אמות לכל אחד ואחד, אמה מכל צד כדי שלא יהא אחד מהם שומע תפילת חבירו, ואף לעתיד כן ביום ההוא יקראו לירושלם וגו' (ירמיה ג יז) ר' יוחנן סלק למישל בשלמיה דר' חנינא אשכחיה יתיב דריש הדן פסוקא ביום ההוא יקראו לירושלם כסא י"י ונקוו אליה כל הגוים, [אמר לו ר'] וכי מחזקת היא אתמהא, אמר ליה הקדוש ברוך הוא אומר לה האריכי הרחיבי קבלי אכלוסיד [שני הרחיבי מקום אהלך (ישעיה נד ב)].

3) תהלים פרק פד

- (א) לְמַנְצֵחַ עַל הַגִּיתִית לְבָנֵי קָרַח מְזֻמֹּר :
- (ב) מִה יְדִידוֹת מְשֻׁפְּנוֹתֶיךָ יְקַוֶּקֶ צְבָאוֹת :
- (ג) נִכְסְפָה וְגַם קְלָתָהּ נִפְשֵׁי לְחֻצְרוֹת יְקַוֶּקֶ לְבִי וּבִשְׂרֵי יְרַנְּנוּ אֶל אֵל חֵי :

4) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף מד עמוד א

מעשה באדם אחר שהיה זהיר במצות ציצית, שמע שיש זונה בכרכי הים שנוטלת ד' מאות זהובים בשכרה, שיגר לה ארבע מאות זהובים וקבע לה זמן. כשהגיע זמנו, בא וישב על הפתח. נכנסה שפחתה ואמרה לה: אותו אדם ששיגר לך ד' מאות זהובים בא וישב על הפתח, אמרה היא: יכנס, נכנס. הציעה לו ז' מטות, שש של כסף ואחת של זהב, ובין כל אחת ואחת סולם של כסף ועליונה של זהב, עלתה וישבה על גבי עליונה כשהיא ערומה, ואף הוא עלה לישוב ערום כנגדה, באו ד' ציציותיו וטפחו לו על פניו, נשמט וישב לו ע"ג קרקע, ואף היא נשמטה וישבה ע"ג קרקע. אמרה לו: גפה של רומי, שאיני מניחתך עד שתאמר לי מה מום ראיתי בי. אמר לה: העבודה, שלא ראיתי אשה יפה כמותך, **אלא מצוה אחת ציונו ה' אלהינו וציצית שמה, וכתוב בה +במדבר ט"ו+ אני ה' אלהיכם שתי פעמים, אני הוא שעתידי ליפרע ואני הוא שעתידי לשלם שכר**, עכשיו נדמו עלי כד' עדים. אמרה לו: איני מניחך עד שתאמר לי מה שמך ומה שם עירך ומה שם רבך ומה שם מדרשך שאתה למד בו תורה, כתב ונתן בידה. עמדה וחילקה כל נכסיה, שליש למלכות ושלש לעניים ושלש נטלה בידה, חוץ מאותן מצעות, ובאת לבית מדרשו של ר' חייא. אמרה לו: רבי, צוה עלי ועשוני גיורת, אמר לה: בתי, שמא עיניך נתת באחד מן התלמידים? הוציאה כתב מידה ונתנה לו, אמר לה: לכי זכי במקחך, אותן מצעות שהציעה לו באיסור הציעה לו בהיתר, זה מתן שכרו בעה"ז, ולעה"ב איני יודע כמה

5) תלמוד בבלי מסכת מנחות דף נג עמוד ב

דאמר רבי חנינא בר פפא: דבר גדול דברו מרגלים באותה שעה, +במדבר י"ג+ כי חזק הוא ממנו - אל תיקרי ממנו אלא ממנו, כביכול שאפילו בעל הבית אינו יכול להוציא כליו משם.

ילקוט שמעוני יהושע רמז יד

הנה ארון הברית אדון כל הארץ, אמר רבי שמואל בר נחמני כל מקום שנאמר "אדון" עוקר דיורין - ומכניס דיורין, וזה בנין אב לכלם, עוקר כנעניים - ומכניס ישראל, וכן הוא אומר לכן נאום האדון ה' צבאות אביר ישראל וגו' ואשיבה שופטיך כבראשונה:

6) תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לג עמוד ב

תנו רבנן: כיצד עברו ישראל את הירדן? בכל יום ארון נוסע אחר שני דגלים והיום נסע תחילה, שנאמר: +יהושע ג+ הנה ארון הברית אדון כל הארץ עובר לפניכם; בכל יום ויום לוי נושאין את הארון והיום נשאוהו כהנים, שנאמר: +יהושע ג+ והיה כנוח כפות רגלי הכהנים נושאי ארון ה' וגו'. תניא: רבי יוסי אומר, בשלשה מקומות נשאו כהנים את הארון: כשעברו את הירדן, וכשהסיבו את יריחו, וכשהחזירוהו למקומו;

7) מדרש תנחומא פרשת ויקהל סימן ז

ראה מה הארון חביב שהמשכן כלו לא נעשה אלא בשביל הארון שהשכינה בתוכו וכל הנסים שהיו נעשים לישראל בארון היו נעשים לפי שהשכינה בתוכו, ראה מה כתיב בו וארון ברית ה' נוסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה (במדבר י) והיה הורג נחשים ועקרבים ושורף את הקוצין והורג שונאיהן של ישראל, א"ר אלעזר בן פדת בשם ר' יוסי בן זמרא שני ניצוצין יוצאין מבין שני הכרובים והורגים נחשים ועקרבים ושורפין את הקוצין והיה העשן עולה ומתמר וכל העולם מתבסס מן הריח שהיה מוציא והאומות אומרים מי זאת עולה מן המדבר כתמרות עשן וגו' (שיר/השירים/ג), כיון שהיה מקדים שלשה ימים לתור להם מנוחה יומם ולילה שנאמר וארון ברית ה' נוסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה היה משה אומר באותה שעה קומה ה' וגו' כלומר עמוד והמתן לנו ולא תניח אותנו שנאמר (במדבר י) ויהי בנסוע הארון ויאמר משה קומה ה' ויפוצו אויביך וגו', ובמשריה מה הוא אומר שובה ה' רבבות אלפי ישראל (שם/במדבר י/), ראה כמה נסים היו בארון

8) ילקוט שמעוני תורה פרשת בהעלותך רמז תשכז

דבר אחר אלו זכו ישראל לאחד עשר יום היו נכנסין לארץ, **אלא מתוך שקלקלו מעשיהם גלגל המקום עליהם ארבעים שנה שנאמר במספר הימים וגו'**, רבי יהודה אומר אלו זכו ישראל לשלשה ימים היו נכנסין לארץ שנאמר וארון ברית ה' נוסע לפניו דרך שלשת ימים לתור להם מנוחה וגו' ואין מנוחה אלא ארץ ישראל שנאמר כי לא באתם עד עתה אל המנוחה ואל הנחלה וגו', רבי בנאה אמר אלו זכו ישראל ליום אחד היו נכנסין שנאמר היום אתם יוצאים והיה כי יביאך ה' אל ארץ הכנעני מיד אבא יוסי בן חנן אומר אלו זכו ישראל כיון שעלו פרסות רגליהן מן הים היו נכנסין לארץ שנא' עלה רש מיד כאשר דבר ה' אלהיך לך אל תירא ואל תחת

9) תלמוד בבלי מסכת ערכין דף טו עמוד א

אמר ר' יהודה, עשר נסיונות ניסו אבותינו להקב"ה: שנים בים, ושנים במים, שנים במן, שנים בשליו, אחת בעגל, ואחת במדבר פארן. שנים בים - אחת בירידה ואחת בעלייה. בירידה, דכתיב: +שמות יד+ המבלי אין קברים במצרים. בעלייה, כדרב הונא, דא"ר הונא: **ישראל שבאותו הדור מקטני אמנה היו; כדרבה בר מרי, דאמר רבה בר מרי, מאי דכתיב: +תהלים ק"ו+ וימרו על ים בים סוף ויושיעם למען שמו? מלמד שהיו ישראל ממרים באותה שעה, ואומרים: כשם שאנו עולים מצד זה כך מצרים עולים מצד אחר**, אמר לו הקב"ה לשר של ים: פלוט אותם ליבשה, אמר לפניו: רבשי"ע, כלום יש עבד שנותן לו רבו מתנה וחוזר ונוטלה הימנו? אמר לו: אני נותן לך אחד ומחצה שבהם, אמר לפניו: רבשי"ע, כלום יש עבד שתובע את רבו? אמר לו: נחל קישון יהיה ערב, מיד פלטן ליבשה, דכתיב: +שמות יד+ וירא ישראל את מצרים מת על וגו'. שנים במים - במרה וברפידיים. במרה, דכתיב: +שמות טו+ ויבואו מרתה ולא יכלו לשתות, וכתוב: +שמות יז+ וילך העם על משה; ברפידיים, דכתיב: +שמות יז+ ויחנו ברפידיים ואין מים לשתות, וכתוב +שמות יז+ וירב העם עם משה. שנים במן - דכתיב: